

DIA A DIA

amb Déu

Núm. 273 3r trimestre 2024

EXPECTATIVES DE FE

Quan se li va complir el temps, Elisabet tingué un fill. Els veïns i els parents sentiren a dir que el Senyor li havia mostrat el seu amor, i tots la felicitaven.

Al cap de vuit dies es reuniren per circumcidat l'infant i volien que es digués Zacaries, com el seu pare. Però la seva mare s'hi va oposar dient:

--No! S'ha de dir Joan!

La gent parlava d'aquestes coses per tota la muntanya de Judea, i tothom qui ho sentia ho guardava en el seu cor i es preguntava: «Què serà aquest infant?»

Realment, la mà del Senyor era amb ell. (Lluc 1, 57-60.65-66)

Expectatives; la vida està plena d'expectatives. Què serà d'aquest infant? Què serà dels nostres? I del futur? I dels nous reptes? En moltes circumstàncies l'ésser humà es pregunta pel que serà, per allò que vindrà.

El meravellós del relat del naixement de Joan és que comença, precisament, amb un trencament: els seus pares deixen enrere una tradició, el nom familiar, per incorporar en la persona d'aquell que, com dirà Jesús, serà el més gran dels profetes, la novetat d'un nom. Un nou nom que és l'oportunitat d'un nou futur i, alhora, l'expectativa davant la incertesa de què serà aquest infant, de què podrà arribar a fer.

Elisabeth i Zacaries viuen la benedicció d'aquest fill com un miracle de Déu, que no pot ser per a ells, sinó pel seu poble; els veïns i les veïnes ho viuen amb estranyesa, perquè en ell es trenquen totes les lleis naturals, les del naixement (Elisabeth ja no hauria d'haver pogut tenir un fill) i també les dels

convencionalismes socials. I uns i altres es pregunten: què serà d'aquest infant?

Expectatives de futur, esperances i desitjos acompanyen el naixement d'aquell que serà la veu que crida en el desert; miracles de concepcions i veus retrobades envolten al profeta Joan, i tot esdevé enmig de la incertesa de què serà, de què succeirà amb l'infant i amb la seva vida.

Sempre estem envoltats del dubte pel que vindrà, de la por i el neguit per un avenir que moltes vegades és incert, i omplim aquests buits de convicció amb l'esperança de l'expectativa, que solament confia en el fet que el Senyor sigui amb nosaltres, amb els nostres, amb aquelles a les qui els hem posat nom.

Crec que ni els seus pares, ni les veïnes, ni ningú va esperar que Joan es convertís aquella veu de Déu, veu profètica que anuncià i denuncià; veu incòmode pel poder i balsàmica pel poble oprimint. Crec que ningú s'imaginà el que seria d'aquest infant, que acabà batejant al Senyor i morint cruelment. Però els primers a dipositar en ell les expectatives foren uns pares que, davant el miracle del seu naixement, no van dubtar a posar-li un nou nom, en obrir davant d'ell nous camins, pels que va transitar el mateix Jesús, Senyor nostre.

Davant un futur incert, davant les expectatives d'allò que pot ser o pot arribar a ser, la primera passa a fer és la de la fe, una passa que s'obre a noves accions, a nous noms que trenquen un camí establert per obrir-se a les sendes que Déu pot manifestar davant nostre. La valentia de la fe esdevé en la confiança de que allò que està per venir pot ser més gran del que imaginem.

Joan, el més gran profeta, inicia el seu camí des de la fe que confia en la presència de l'Esperit en les nostres vides, i en les vides dels que estimem; una presència que pot obrir noves oportunitats, i pot complir moltes expectatives, sempre que estem disposades a trencar, en fe i per fe, amb allò que se'ns vol imposar, per tradició o convencionalisme.

És cert, un nom no canvia res, però un nou nom, que no toca, que no correspon, que no és el que s'ha de dir, pot, a la fi, canviar-ho tot. Perquè un nou nom és la manifestació de la nostra fe, la confiança d'abraçar el que no ha de ser perquè Déu pugui crear quelcom novell, que arribi a ser benedicció per a totes i tots. Un nou nom és la fe que confia les seves expectatives a la mà de Déu.

Marta López Ballalta

(Les reflexions diàries d'aquest Dia a Dia són les del 3r trimestre del 2013)

ESGLÉSIA PROTESTANT DE BARCELONA CENTRE

c/ dels Tallers, 26 - 08001 BARCELONA

Compte bancari: ES 42 1491 0001 2820 2713 0323

CULTES 3r trimestre 2024

<i>DIUMENGE</i>	<i>PREDICACIÓ</i>	<i>DIACA/AJUDANT</i>	<i>MÚSICA</i>	<i>BUTLLETÍ</i>
07/07/2024	Marta López	Cristina Akamba Elisabeth Cortés	Robert Bailey	Caroli
14/07/2024	Marta López	Lluïsa Braña Sergi Díaz	Elies Cortés	Samuel
21/07/2024	Marta López	Esther Rión Anna Plantada	David Melenchón	Rubén
28/07/2024	Marta López	Joan Salvador Marta Huch	Elies Cortés	Daniel
04/08/2024	Narcís Batlle	Cristina Akamba Elisabeth Cortés	Elies Cortés	Alícia
11/08/2024	Francesc Melenchón	Lluïsa Braña Sergi Díaz	David Melenchón	Caroli
18/08/2024	Samuel Fabra	Esther Rión Anna Plantada	Esther Raduà	Samuel
25/08/2024	Àlex Pallàs	Joan Salvador Marta Huch	Elies Cortés	Daniel
01/09/2024	Ignacio Simal	Cristina Akamba Elisabeth Cortés	David Melenchón	Rubén
08/09/2024	Marta López	Lluïsa Braña Sergi Díaz	Elies Cortés	Alícia
15/09/2024	Marta López	Esther Rión Anna Plantada	Robert Bailey	Caroli
22/09/2024	Judit Pallàs	Joan Salvador Marta Huch	David Melenchón	Samuel
29/09/2024	Marta López	Cristina Akamba Elisabeth Cortés	Elies Cortés	Rubén

Dilluns **1** **juliol** **Gènesi 8, 18-22**

Els cicles de la natura ens han acompanyat durant tot el temps de la humanitat, aquest són cicles de contrastos que ens marquen els nostres ritmes, també els ritmes del descans. Descansem, meditem i siguem agraïts al Senyor perquè en la seva mà descansa la natura, que mai perd el seu ritme.

Dimarts **2** **juliol** **Èxode 5, 1-5**

La imatge del faraó és la de l'imperi que no vol donar descans al poble, perquè en el descans és quan ens adonem de l'opressió a la que som sotmesos. Mentre estem immersos en les rutines diàries no ens adonem de quina és la nostra situació, sota quina pressió vivíem les nostres vides. Déu demana tres dies, però aquest dies poden acabar sent l'inici d'un gran èxode, que ens porti fora del cercle d'opressió al qual la societat que ens envolta vol portar-nos.

Dimecres **3** **juliol** **Èxode 16, 21-30**

La por a la manca, el temor a que no hi hagi un plat a taula, ... no és fàcil confiar en Déu quan solament depenem d'ell per el nostre aliment. En els temps que vivim hi ha masses persones que el seu dia de repòs s'ha convertit en perpetu, aquest any 2024 hi ha cada dia més persones que solament poden confiar en Déu per menjar. Preguem per ells, perquè trobin feina, perquè el dia de descans torni a cobrar sentit a les seves vides, i no oblidem que Déu proveeix, sobretot a través de les nostres mans.

Dijous **4** **juliol** **Èxode 20, 1-17**

Enmig dels deu manaments, enmig del centre de la llei, trobem l'obligació del dia de repòs, una obligació universal; aquesta no és per als rics, aquesta no és per als homes, aquesta no és per aquell que té drets; el dia de repòs és per tots, des dels animals fins als esclaus, fins als estrangers que viuen entre nosaltres. No mataràs, no treballaràs el dia de repòs, una obligació és tan important com l'altra. I sobre tot, recorda que el teu descans i els d'aquells que t'envolten està dedicat a Déu.

Divendres 5 juliol Èxode 34, 29 – 35, 3

Moisès va baixar de la muntanya i el primer que li digué al poble és que havia de reposar, abans fins i tot de donar instruccions sobre el culte i el santuari, Moisès els recorda com n'és d'important el dissabte, el dia de descans. I és que els israelites eren un poble d'esclaus acostumats a treballar dia rere dia sense descans, sense temps ni per meditar ni per pregar. No deixem que la bogeria que ens envolta ens pertorbi l'enteniment, necessitem espais per dedicar-li a Déu, necessitem temps de descans.

Dissabte 6 juliol Mateu 12, 1-8

D'aquella llei que pretenia donar espais de reflexió i meditació per l'ésser humà, d'aquell dissabte que volia ser un dia dedicat a Déu, el fariseisme jueu n'havia fet una càrrega. Però Jesús torna a donar sentit a allò que Déu volia, no és pas una qüestió de kilòmetres que pots caminar, no és pas un problema de si pots o no recollir espigues: la principal resposta és que mai cap llei està per sobre de la dignitat i la necessitat humana, cap llei pot fer mal a les persones perquè el Fill de l'Home és senyor del dissabte, i el Fill de l'Home estima la humanitat.

Diumenge 7 juliol Mateu 12, 9-13

En un intent de fer caure Jesús en un parany els fariseus li demanen que, tal i com ha fet als camps, ara declari enmig de la sinagoga la seva nova visió del dia de repòs; però Jesús els demostra la seva pròpia hipocresia. Com n'és de fàcil enganyar-nos a nosaltres mateixos! Allò que volem fer obligatori no ens ho apliquem, allò que creiem inamovible ho canviem quan ens convé. Descansa aquest diumenge, lloa a Déu i prega, perquè en ell trobem la coherència per a les nostres vides.

Dilluns 8 juliol Levític 16, 29-32

La llei jueva prescriu un dia anual de gran repòs, un dia de purificació, que va més enllà dels dissabtes setmanals; així com nosaltres que un cop l'any fem les vacances llargues, de les que realment pots arribar purificat. Desconnectar, descansar, reposar per purificar-nos; és important rentar les nostres vides de tot allò que ens contamina, de les preses, de l'estrès, de tot allò que ens desconnecta de Déu. Preguem perquè el nostre repòs anual sigui una neteja de tot allò que ens oprimeix i ens esclavitza.

Dimarts 9 juliol Levític 25, 1-7

Que la terra descansi! De la mateixa manera que nosaltres, com a ésser humans, necessitem del repòs reparador, la terra també necessita un espai de pau, perquè en el seu descans es recupera per a poder tornar a ser productiva. És manament de Déu cuidar el nostre planeta, és voluntat divina que tota la creació pugui viure en harmonia. El nostre repòs anual pot portar-nos a paratges meravellosos, gaudim-los i cuidem-los, perquè l'amor de Déu per la nostra terra es manifesta en la seva bellesa.

Dimecres 10 juliol Deuteronomi 5, 12-14

En la reinterpretació que fa el Deuteronomi dels deu manaments, l'expansió de l'obligació del dia de repòs parla directament al cor de l'israelita: l'opressió en la que has viscut no l'has d'aplicar a aquells que ara estan sota teu. És important que siguem capaços de trencar amb les pràctiques que el món que ens envolta imposa, no fem el mal del que hem sigut alliberats.

Dijous 11 juliol Josué 5, 10-15

Han acabat els dies del desert, el poble ha entrat a la terra de la promesa i el manà ha deixat de caure, perquè ara la terra dona fruit, les collites els alimenten. Però, encara que el sosteniment diari ha parat, la presència de Déu segueix entre ells. Quan acaba el temps de descansar de la feina, quan retornem a sembrar i segar, a plantar i recollir Déu ens segueix acompanyant, és temps de posar en pràctica tot el que el Senyor ens ha manat al desert.

Divendres 12 juliol Isaïes 1, 10-20

El poble va créixer, es va afermar a la terra, van tindre reis i temple, es van fer grans i nombrosos, però tot allò que en el desert Déu els havia dit, tots els seus manaments van quedar buits de continguts, van convertir-se en rutines sense sentit. La mateixa opressió que ells havien viscut ara la permetien en els més febles del seu poble, quin sentit té el repòs alliberador si no hi ha justícia per l'orfe o la viuda? Complir la Paraula de Déu no és obeir els seus manaments, és canviar totalment la nostra manera de viure.

Dissabte 13 juliol Marc 1, 21-28

Un altre dissabte Jesús és a una sinagoga i allibera un endimoniat; és curiós com en aquest cas no aixeca cap queixa la seva acció, ningú no diu que ha trencat la llei. El poble ha escoltat les seves paraules, han sentit la seva autoritat, una autoritat que no és com la que estan acostumats, però no només això, sinó que les seves paraules van acompanyades d'accions que els corroboren. Que cada paraula que diem sigui acompanyada d'allò que fem.

Diumenge 14 juliol Marc 6, 1-5

El dissabte era el dia d'escoltar la paraula, el dissabte era el dia de sentir Déu i aprendre del que deia, el dissabte estava consagrat al Senyor. Però l'actitud dels veïns de Jesús els impedeix de veure en les seves paraules la Paraula de Déu, veuen que té saviesa, veuen que fa miracles, però no poden veure més enllà, no poden entendre qui és. No deixem que en el nostre temps de repòs quan Déu ens pot parlar, no deixem que els nostres murs impedeixin que la seva Paraula ens parli.

Dilluns 15 juliol Isaïes 14, 3-8

El repòs del poble i de la terra ve donat per l'aniquilació de l'opressor. Tornem a trobar aquesta relació tan estreta entre el descans i la llibertat. L'esclavatge no ens deixa gaudir del repòs, l'opressió no ens permet de connectar amb Déu. La llibertat ve donada per el nostre Senyor una llibertat que ens concedeix reposar.

Dimarts 16 juliol Isaïes 30, 1-5

On busquem el repòs? D'on creiem que vindrà la llibertat? Fem aliances amb els que ens han oprimits, ens posem d'acord amb aquells que ens van fer esclaus. Déu és el que allibera, en ell hem de confiar. Les seguretats d'aquest món son vanes, solament Déu pot alliberar l'ésser humà per a convertir-lo en veritable persona.

Dimecres 17 juliol Isaïes 56, 1-8

Aquella llei que el poble havia buidat de sentit, el manament del repòs, rep ara tot el seu compliment en els que viuen en la llibertat del Déu d'Israel. El descans s'omple de contingut quan allibera de l'opressió, quan transforma les nostres vides en instruments de Déu. Compartim el repòs amb els que ens envolten, donem-los la llibertat que Déu ha concedit a la humanitat.

Dijous 18 juliol Isaïes 58, 13-14

En el dia de repòs demostrem que la nostra vida no es construeix en l'egoisme que predica la nostra societat, en el dia de repòs ens oblidem de nosaltres mateixos, per a donar-nos als demés, per a donar-nos a Déu. Que cada dia de la nostra vida sigui de repòs, que cada instant que vivim sigui per oferir-nos als altres.

Divendres 19 juliol Ezequiel 20, 10-17

El Déu que allibera donà el dissabte, el dia de repòs, com a símbol del seu pacte, però el poble no vol pactar amb Déu. Ens és difícil, moltes vegades, confiar en allò que no veiem, reposar en allò que no podem palpar. Quin pacte és aquest que com a símbol té un dia de descans? Aquest és el pacte de la perpètua presència de Déu enmig del seu poble, i de la llibertat que se'ns ha concedit per servir-lo.

Dissabte 20 juliol Lluc 13, 10-17

La hipocresia del legalisme es basa en conformar les nostres vides, no pas guiades per les necessites de les persones, sinó per el compliment absurd de normes que no alliberen. Podem pensar que és ben cert que hi ha més dies que llonganisses, i que una senyora que portava divuit anys amb una malaltia no li costava esperar un dia més, però quan anava aquesta dona, o qualsevol malalt a trobar l'home de Déu que la guarís? En dissabte.

Diumenge 21 juliol Lluc 18, 9-14

Quina és la nostra actitud davant Déu? Fem mèrits o ens humiliem i reconeixem les nostres faltes? El compliment d'unes normes no ens fa més bons cristians, però el reconeixement de que hem rebut molt més del que mereixem ens atorga perdó.

Dilluns 22 juliol Amós 8, 4-7

El Senyor és qui vetlla per els desvalguts, Déu és qui s'ocupa dels oblidats de la terra. Complir la llei de Déu no és pas altra cosa que inspirar la nostra vida en el seu caràcter, en la seva manera de fer. Podem complir el dia de repòs, esperant que arribi l'endemà per tornar a fer les nostres vides, o podem complir-lo com si cada dia fos dia de repòs.

Dimarts 23 juliol Nehemies 9, 9-15

La memòria del poble d'Israel recorda dia a dia l'alliberació i la donació de la llei. En la sortida d'Egipte Déu fundà el poble, en la prescripció dels manaments Déu imprimí el seu nou caràcter. La memòria dels nostres dies ens recorda com Déu ha establert la seva presència enmig de les nostres vides, oferint-nos llibertat i una nova manera de viure. No oblidem, recordem i lloem.

Dimecres 24 juliol 2 Cròniques 36, 17-21

Acaba la història del poble de Déu amb una nova situació d'esclavatge, després de la conquesta de Babilònia el poble jueu mai no tornaria a ser lliure, fins ben entrat el segle XX. No és qüestió de lleis acomplertes o no, és qüestió de vides inspirades o no, si més no, aquesta és la resposta que ens dona aquest text. I la terra reposà, reposà de tot el temps en que no la van deixar.

Dijous 25 juliol Salm 92

Acabem aquest mes de juliol amb el càntic del dissabte, donant gràcies a Déu per la seva salvació, per la seva cura en cada instant de la nostra vida. Donem gràcies i lloem el Senyor, perquè el seu amor i la seva fidelitat presideixen tots els nostres dies.

Divendres 26 juliol Joan 9, 13-34

Com un home pot saltar-se la llei i ser alhora el Messies? Aquesta és la pregunta que es fan els fariseus, però el testimoni de l'home guarit no vol explicar-se; ell no sap qui es Jesús, ell no es preocupa de la seva manera de complir la llei, ell solament pot donar testimoni de que Déu ha actuat a través d'aquell home per guarir-lo. El miracle no s'explica, no es demostra, el qui s'explica és el que ha quedat transformat.

Dissabte 27 juliol Lluc 23, 55 – 24, 12

El dissabte d'alliberament, el dissabte de la presència i el repòs diví s'obra a la nova creació clarejant al matí del diumenge, del diumenge de resurrecció, quan tot allò promès en la llei i els profetes, on tot allò volgut en la creació s'estableix en un horitzó que és la nostra esperança.

Diumenge 28 juliol Colossencs 2, 16-23

Tot precepte és ombra d'allò que havia de venir, del Crist. Per inspirar les nostres vides ja no ens calen normatives, és Jesucrist qui ens ensenya el camí, és el seu Esperit, que sempre ens acompanya, qui ens porta de la mà. Tot era ombra, en Ell ha arribat la plenitud, en ell ha nascut el diumenge.

Dilluns **29** **juliol** Isaïes 32, 15-20

El fruit de la justícia és la pau, una pau que dóna repòs tranquil. Perquè la fi del dissabte esdevé en un món que es construeix en justícia, una justícia que no és càstig. Per a nosaltres el judici té a veure amb la culpabilitat, però el judici de Déu és establir tot en el seu ordre correcte, perquè la seva creació pugui viure en pau.

Dimarts **30** **juliol** Salm 72

No pot viure en pau aquell que està rodejat de persones que pateixen, no pot reposar aquell que es veu envoltat d'injustícies. El Senyor vol regnar en un món on ningú pateixi, on ningú passi fam, on el dret sigui per a totes i tots. En els nostres dies de descans no deixem de mirar al nostre voltant, perquè la realitat és que la pau no ha arribat a tots.

Dimecres **31** **juliol** Isaïes 9, 1-6

Allà on ens portin les nostres passes, allà on el destí ens tingui preparat un llit, hem de ser llum veritable, hem de resplendir per aquells que viuen en tenebres. La sobirania del Senyor s'estén amb les nostres passes, i la seva pau arriba fins on nosaltres la portem. No oblidem mai que siguem on siguem proclamen qui és el nostre sobirà.

Dijous **1** **agost** Isaïes 59, 1-8

Déu espera disposat a atorgar-nos la seva salvació, Déu espera pacient a que vulguem sentir la seva veu. No podem esperar que tot canviï si no canviem nosaltres, no podem voler un món millor si no treballem per aconseguir-lo. Escollim els nostres camins, busquem la justícia, portem la pau de Déu allà on anem.

Divendres 2 agost Malaquies 2, 1-9

No podem deixar d'escoltar la paraula de Déu, el seu consell ens ha d'acompanyar cada dia, perquè som per ell escollits, sacerdots de la seva presència enmig del món. Que trencar amb la rutina no significa oblidar a Déu, tot al contrari, que en aquests dies on buscarem la pau tinguem la capacitat de parar-nos i escoltar-lo.

Dissabte 3 agost Jaume 3, 13-18

En el temps del descans no podem deixar de treballar per la pau. La saviesa de Déu és el que ha de presidir els nostres dies, les nostres decisions, les nostres opcions de justícia. El descans anual segueix lluitant perquè la pau veritable regni en un descans perpetu per a totes i tots.

Diumenge 4 agost Joan 14, 15-31

La companyia de l'Esperit no és quelcom que ens abandoni, el seu viure amb nosaltres és una certesa sempre, allà on estem, allà on viatgem. La companyia de l'Esperit ens porta la pau que Jesús ens va prometre, una pau que es basa en escoltar les seves paraules.

Dilluns 5 agost Èxode 6, 2-9

Déu parla i promet, i Déu sempre compleix la seva paraula. Moltes vegades la duresa de les nostres vides ens impedeix de sentir la promesa de llibertat a la que som cridats, la pau és al nostre abast, perquè la justícia de Déu vol presidir les nostres vides. Ara que reposem del treball parem l'oïda, perquè Déu ens vol parlar.

Dimarts **6** **agost** Levític 19, 1-18

La vida de santedat és la construcció del nostre comportament en respecte davant Déu i davant el nostre proïsme. Llegim la llei, i moltes vegades en avorreix, però si mirem el que vol ens adonem que la construcció social justa és allò que mou les seves intencions. La justícia social porta la pau que ens dóna el descans.

Dimecres **7** **agost** Deuteronomi 10, 12-21

El Déu de tots els déus, el creador del cel i la terra, el més gran i poderós ens mira amb estimació. Ell fa justícia als oblidats de la terra, Ell no mira amb parcialitat. La justícia de Déu presideix el seu amor per els pobres i els que pateixen. Mirem amb els mateixos ulls aquells que trobem als nostres camins.

Dijous **8** **agost** Miquees 6, 6-8

La resposta al nostre desig d'agradar Déu no és allò que li podem oferir, sinó més aviat, allò que construeix la nostra vida. La justícia i l'amor, senyals incomparables del caràcter de Déu, han de ser també característiques nostres.

Divendres **9** **agost** Salm 33

L'amor i la justícia presideix les nostres vides, perquè aquesta és l'essència del nostre Déu. En ell tenim la nostra salvació, en ell tenim la nostra confiança. Per això us convido a cantar, allà on estiguis aixeca un cant de cor a Déu, per agrair-li, des del fons de la teva ànima, tot el que ha fet per nosaltres.

Dissabte 10 agost Mateu 5, 3-10

Les benaurances són molt conegudes, i per això masses vegades ens passen desapercebudes en la seva profunditat. Tot allò de justícia i pau que busquem és aquí, dins d'aquestes paraules que ens conviden a transformar les nostres vides, a canviar les nostres escales de valor.

Diumenge 11 agost Mateu 6, 33-34

Buscar primer el Regne de Déu i la seva justícia, no hi ha res més important. En el descans de la nostra feina, en el sortir i veure altres paisatges no oblidem que allà per on caminem podem buscar que el Regne sigui una realitat.

Dilluns 12 agost Deuteronomi 32, 1-11

La confiança de que Déu és qui forma i protegeix el poble està fiançada a molts textos de l'Antic Testament. El Déu més gran de tots és el que ens ha escollit i cuidat, ell és qui ha de marcar el nostre caràcter i la nostra manera de ser.

Dimarts 13 agost Jeremies 4, 1-4

Si el dret i la justícia presideix el poble de Déu les nacions es beneiran. Per lluitar contra el mal estructural en el que es construeix el nostre món no calen exercits armats, sinó oferir el bé contra el mal. El poble de Déu s'ha de construir com alternativa a allò d'injust que ens envolta.

Dimecres 14 agost Jeremies 22, 1-5

Si la justícia no presideix les nostres decisions, si la opressió i l'esclavatge és el nostre comportament, aleshores ens estem comportant com els malvats. Per construir una societat de repòs el dret ha de presidir tot allò que fem.

Dijous 15 agost 2 Timoteu 2, 1-13

Perquè estem disposats a morir per Jesucrist, per això vivim en ell, perquè encara que hem de patir som fidels, per això amb ell regnarem. Hem sigut escollits i se'ns demana fidelitat a allò que hem acceptat, i quan fallem, quan ens cansem no patim, on no arriba la nostra fidelitat arribarà la seva.

Divendres 16 agost Salm 36, 6-11

La fidelitat i l'amor del Senyor son fonament per la salvació que ens ha atorgat, no hi ha res més gran, ell és la font de la nostra vida i llum de les nostrespases. Ell ens cuida, ell es protegeix, en ell confiem per caminar cada dia.

Dissabte 17 agost Romans 16, 25-27

Glòria al Déu etern, perquè en la seva saviesa ens ha revelat allò que havia estat amagat, perquè en el seu amor ens dóna el coratge per a continuar endavant. Glòria a Déu que ens ha revelat el seu Fill. Amén.

Diumenge 18 agost Marc 10, 13-16

En la confiança d'un nen en el seu pare, en l'espera de consol que busca l'infant en la seva mare, en la reverència i respecte amb la que escolta les seves paraules, en aquest sentit ens hem de construir com a cristians i cristianes. Som nens i nenes davant el Pare de tot.

Dilluns 19 agost Ageu 1, 7-12

No hem de pensar que construir el temple del Senyor és aixecar quatre parets, o és adornar les estances d'una església, hem de fer-nos conscients que per construir el temple, en justícia i dret, hem de treballar per el Senyor, oferint-li les nostres capacitats per benedicció de la seva església.

Dimarts 20 agost Apocalipsi 2, 1-7

La justícia no pot construir-se sense amor, el dret no pot fiançar-se fora de la misericòrdia, tot el que forma part del caràcter que Déu ha mostrat amb nosaltres és el que nosaltres hem de compartir amb els altres.

Dimecres 21 agost 1 Corintis 4, 11-21

El nostre orgull, moltes vegades, no ens deixa actuar com hauríem de fer-ho, perquè, realment, les opcions que ens proposa el cristianisme, la imitació de Jesucrist, és als ulls del món quelcom que no es pot entendre. Però no ens deixem entabanar, visquem amb orgull allò que el Crist va fer entre nosaltres.

Dijous 22 agost Efeſis 1, 3-14

La nostra heretat l'hem rebut en el Crist, i com a segell tenim l'Esperit Sant que ens guia en la lloança i en el reconeixement de la bondat que Déu ha tingut en nosaltres. Per amor hem sigut fets fills, per misericòrdia avui som filles, i això és el que hem de compartir amb els altres, allò que hem rebut.

Divendres 23 agost Jeremies 9, 22-23

No hi ha res més gran, no hi ha res més important que entendre i conèixer el Senyor, i no se'ns demana res més que en aquest comprendre'l veiem com obra en justícia i dret, això és el que complau al Senyor.

Dissabte 24 agost Habacuc 1, 1-4

Quan mirem al nostre volant volent veure quina és la realitat del món en el que vivim, no podem evitar fer un crit d'angoixa al nostre Senyor, perquè certament hi ha més injustícies i maldats que bondats i drets pels éssers humans. Adonar-nos de qui hi ha a prop nostre pot fer-nos reaccionar per intentar solucionar-ho.

Diumenge 25 agost Lluc 1, 46-55

El càntic de Maria és un dels passatges de més esperança que hi ha al Nou Testament, en el si del seu cos creixia el salvador de la humanitat, aquell que faria la justícia i la rectitud que Déu havia volgut en el seu poble. En Jesús hem trobat tot allò que hi ha d'haver d'inspirador per les nostres vides.

Dilluns **26** **agost** Salm 39

La desesperança i el cansament ens fan viure vides buides, el salmista perdut en els seus problemes desaprofita els seus dies. Però el cant de dolor aixecat al Senyor és escoltat, en ell trobem les forces per tirar endavant, per encetar un dia més.

Dimarts **27** **agost** Romans 5, 1-5

Encara que el repòs no ens acompanya sempre, encara que les preocupacions ens neguitegen, encara que la vida ens dona molts cops, malgrat tot, la nostra esperança és ferma en el Senyor, perquè l'Esperit Sant, que comparteix amb nosaltres la vida, ens manifesta dia a dia l'amor de Déu.

Dimecres **28** **agost** Isaïes 55, 4-6

S'acosta la justícia que no defalleix, ja arriba la salvació que dura per sempre; aquesta és la nostra confiança, aquestes són les nostres seguretats. Llitem i treballem perquè sabem quin és l'horitzó que Déu ens ha mostrat.

Dijous **29** **agost** Gàlates 5, 1-6

La fe dels fills i les filles de Déu es manifesta en l'amor i l'esperança. No estem subjectes a cap llei, sinó que l'amor, que ens compromet més que la legalitat, ens fa treballar per l'esperança que tenim.

Divendres 30 agost 1 Joan 1, 5 – 2, 2

En el nostre viure, en el nostre treballar i lluitar, moltes vegades errem, moltes vegades ens equivoquem, però la llum de Déu ens il·lumina, ens manifesta, ens fa veure amb claredat. Sota la seva llum seguim endavant, confiant que en Jesús ja hem sigut perdonats.

Dissabte 31 Agost Salm 122

S'acaba el temps del repòs, el temps del descans i iniciem la tornada cap a la nostra peregrinació diària. El camí de la rutina s'obre davant nostre, però aquest temps pot ésser de benedicció si ens adonem que els murs de Jerusalem ens esperen per acollir-nos. Tornem, com cada any, però fem-ho de forma nova.

Diumenge 1 setembre Mateu 11, 25-30

Les rutines diàries ens ofeguen i ens fan defallir, defallir no solament en l'ànim sinó també en els nostres valors. Jesús ens promet que trobarem descans, i que el trobarem en ell. No defallim, aquell que ens sustenta ho farà sempre, i amb amor i misericòrdia.

Dilluns 2 setembre Isaïes 55, 1-5

Ens esforcem en aconseguir allò que no és necessari, ens capfiquem en treballar per allò que no aprofita. Déu ens ofereix gratuïtament allò que, a la fi, és de profit, un profit que no quedarà únicament en nosaltres, sinó que beneficiarà a tots els que ens envolten.

Dimarts **3** **setembre** Jeremies 3, 22 – 4, 4

Encara que moltes vegades no ens adonem de com de lluny hem marxat del Senyor, ell sempre està disposat a acollir-nos de nou. No és allò que fem o deixem de fer, sinó allò on posem el nostre cor el que ens separa de Déu, però la seva salvació sempre està preparada per abastar-nos de nou.

Dimecres **4** **setembre** Jeremies 31, 15-17

La vida, la feina, el dia a dia està, masses vegades, presidit pel dolor de la separació, per la fatiga del treball, pel desconsol de la injustícia. Però Déu ens promet que l'esperança és allò que tenim davant nostre. No ho oblidem mai, demà pot sortir el sol.

Dijous **5** **setembre** Salm 146

Qui alliberarà les nostres vides de l'opressió de la injustícia? Que les nostres ànimes confiïn en el Senyor, a ell adrecem les nostres pregàries, perquè solament en ell trobarem la resposta. Ell regna per sempre, al-leluia.

Divendres **6** **setembre** Colossencs 1, 24-29

El nostre treball no el fem amb les nostres forces, el Crist mateix és el que ens dóna allò que necessitem per tirar endavant un canvi radical enmig de la nostra societat, el canvi de que tots i totes arribem a ser veritables humans com ho fa ser ell.

Dissabte **7 setembre** 1 Corintis 15, 50-58

Encara que hi ha moltes coses que no comprenem, encara que certament no sabem què ens depararà el futur o com serà allò que està per vindre, encara que plens d'incerteses hem de viure amb esperança, una esperança que es fonamenta en la victòria que Jesucrist ja ens ha concedit. No treballem en va, treballem perquè sabem que lluitem per una esperança que ja és propera.

Diumenge **8 setembre** Marc 13, 32-36

Està atents a allò que se'ns demana com a deixebles de Déu i com a comunitatés important, perquè tenim davant nostre una tasca, la tasca de la construcció d'una societat alternativa, no podem postergar la feina que se'ns ha encomanat, perquè no sabem quant de temps disposem per fer-la.

Dilluns **9 setembre** Hebreus 6, 7-12

Moltes vegades, per més que ens esforcem, sembla que no trobem fruit al nostre treball; però no hem de perdre la constància: l'amor ha de presidir tot allò en el que ens embarquem perquè Déu no tindrà per deixalla tot allò que fem pel seu poble.

Dimarts **10 setembre** Èxode 15, 1-11

El càntic de la llibertat és l'oració d'agraïment aixecada al Déu que salva al seu poble. Quan l'opressió del faraó i el seu esclavatge es volen imposar, volen reconquerir allò que Déu ha salvat, la seva mà torna a alliberar el seu poble, perquè els imperis no podran guanyar el Déu de tots els déus.

Dimecres **11 setembre** Salm 10

Moltes vegades, per més que ens esforcem en construir espais de repòs per els que ens envolten, es topen amb la injustícia i la dolenteria, i aleshores no entenem perquè ha de ser així, perquè Déu no intervé. Però certament les nostres penes i els nostres sofriments els recull ell a les seves mans, per fer-nos les càrregues menys feixugues.

Dijous **12 setembre** Isaïes 49, 1-6

Hem sigut escollits com a poble per ser llum al món que ens envolta. Som eines del Senyor per portar la seva paraula i la seva salvació a tots els oprimits, a totes les que pateixen. No defallim, la tasca és dura però Déu ens acompanya, som els seus servents.

Divendres **13 setembre** Efesis 4, 25-30

Volem canviar el nostre món, volem construir una societat de justícia i repòs per a totes i tots, per fer-ho hem de portar unes vides dignes de l'Esperit que se'ns ha regalat, unes vides que edificuin i treballin guiats pel Déu que ens estima.

Dissabte **14 setembre** Miquees 7, 18-20

En la nostra tasca de treballar per Déu moltes vegades errem, moltes vegades ens equivoquem, però la fidelitat i l'amor del Senyor per nosaltres presideixen la nostra relació amb ell. Sobre nosaltres no vessarà l'enuig, sinó la seva misericòrdia.

Diumenge **15** setembre Mateu 20, 1-16

Moltes vegades mesurem les nostres tasques amb barems humans, però la misericòrdia de Déu és igual per a tots, per els qui treballen més i per els qui ho fan menys. No aixequem la nostra veu veient una injustícia on no n'hi ha, perquè no mereixem uns més que d'altres, Déu és per tots el mateix.

Dilluns **16** setembre Salm 127

Tot l'esforç que requereixen les nostres tasques, tot allò en el que ens afanem i pel que lluitem hem de fer-ho amb la confiança de que Déu ens vol ajudar, ens vol acompanyar en les tasques que realitzem. No menyspreem la mà que el Senyor ens ofereix per treballar en el nostre dia a dia.

Dimarts **17** setembre Hebreus 12, 1-3

La carrera que tenim per davant és llarga i costosa, la tasca del Regne de Déu és complicada, perquè aquest món no vol renunciar a la injustícia. Però en Jesús tenim la nostra esperança, perquè ell no va renunciar a la seva tasca per por, sinó que va assumir allò de complicat que tenia per portar-nos la salvació.

Dimecres **18** setembre Sofonies 3, 1-5

Aquell poble alliberat de l'esclavatge havia oblidat què era viure en el país del faraó i, a la fi, havien construït el seu país, la terra que Déu els havia regalat, com un altre imperi d'opressió. No ens deixem enganyar, que les nostres paraules siguin plenes de contingut, que la coherència sigui la senyal del nostre viure. No podem adorar el Déu que allibera i esclavitzar els que tenim al costat.

Dijous **19 setembre** Deuteronomi 4, 32-40

Si mirem enrere, si mirem la història que ens ha portat fins aquí, veurem com la mà de Déu ens ha acompanyat: Ell ens ha alliberat de perills, Ell ens ha guiat pel desert, Ell ha complert les seves promeses enmig nostre. L'esperança que tenim davant no és vana, ve fiançada en la confiança de que Déu té cura de cadascú de nosaltres.

Divendres **20 setembre** Salm 46

Déu és la nostra muralla, Ell és el nostre ferm castell, no hi ha seguretat més gran que aquesta: enmig nostre el Déu de tots els déus, el creador de tot i el sostenidor de tot, s'aixeca com un baluard. No trontollem perquè el Senyor és enmig nostre per sostenir-nos.

Dissabte **21 setembre** Romans 4, 1-5

No treballem per el poble de Déu per a guanyar-nos la fe, sinó que és perquè tenim fe que podem treballar, no esperem una recompensa, sinó que com hem rebut un regal ens esforcem. El que fem pels altres ho fem perquè ho va fer primer per a nosaltres.

Diumenge **22 setembre** Lluc 4, 16-21

Jesús, el Déu encarnat, és l'alliberació promesa. En Ell els desvalguts, els que ja no tenen res, troben la confiança de que Déu no els oblidia. Assumim nosaltres la seva tasca? Ens refermem en les seves paraules i el seguim? Entre aquells que ja no tenen res hem de portar la salvació que hem rebut de gràcia.

Dilluns **23 setembre** Amós 3, 3-8

La Paraula del Senyor s'aixeca i crida contra l'opressió i l'esclavatge d'aquest món. La Paraula del Senyor no consenteix la injustícia i la falta de dret. La Paraula del Senyor crida, l'hem escoltat? Hem sentit dir a Déu què vol per la seva creació? Ens quedarem aturats o treballarem per a complir la seva Paraula?

Dimarts **24 setembre** Proverbis 2, 1-6

A què dediquem les nostres forces? Què cerquem per construir les nostres vides? La saviesa, el seny i l'enteniment són els tresors més importants, no hi ha diner ni riquesa que pugui comparar-se. I tot això ho trobarem en el Senyor, en escoltar la seva paraula, en sentir la seva veu.

Dimecres **25 setembre** Filipencs 1, 27-30

La vida en el Crist és una vida de lluita, de lluita contra la injustícia, contra el que de dolent hi ha al nostre voltant. La gràcia que hem rebut la demostrem adquirint els mateixos compromisos que Jesús va mantenir entre nosaltres. No és fàcil, però aquest és el signe de la nostra salvació.

Dijous **26 setembre** Isaïes 25, 1-5

Davant un món d'injustícies, les víctimes innocents criden a Déu, i confien en la seva salvació, perquè Ell és el refugi dels que ja no tenen res. Podem confiar en tot allò de seguretat que aquest món ens dóna, però a la fi aquell qui serà el nostre aixopluc és el Déu que salva.

Divendres **27 setembre** Salm 18, 1-7

El Déu Totpoderós escolta la seva creació, Ell ens salva, Ell no fa oïdes sordes a les nostres pregàries, ni es gira d'esquenes per no veure el nostre dolor. Ell és la nostra força, el nostre baluard, que ens salva. Confiem en les seves paraules, en Ell no hi ha engany.

Dissabte **28 setembre** 1 Timoteu 4, 9-10

Treballem per Déu, ens esforcem per ell, perquè en ell tenim posada la nostra esperança. Déu és la salvació de totes i tots, sobretot dels qui creuen, perquè aquí i ara ja la podem viure.

Diumenge **29 setembre** Ezequiel 46, 1-7

Un dia, almenys un dia a la setmana, la porta que és tancada els dies feiners s'obrirà, i ho farà per presentar davant del Senyor els sacrificis d'acció de gràcies, i les ofrenes per el perdó. Almenys, un dia a la setmana dirigents i poble s'acostaran a la presència de Déu, per tenir, almenys aquell dia, comunió amb ell.

Dilluns **30 setembre** Apocalipsi 21, 22-26

La nova Jerusalem es presenta davant nostre. Aquesta és la nostra esperança: una nova societat on no hi ha diferències de dies, perquè tots son dies derepòs, on no hi ha nit, perquè la presència de Déu ens fa viure sempre de dia. Una nova ciutat on no es tancaran les portes, totes seran sempre obertes per viure en perpetuïtat amb la companyia del Senyor.
